СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

XCIII. Ч. 220. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 18-го ЛИСТОПАДА 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, NOVEMBER, 18, 1986 Ч. 220. VOL. XCIII

Одна людина може багато зробити

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У стейті Джорджії, де живе багато українських громадян, як показується, навіть одиниці можуть при добрій волі багато зробити.

Редакція „Свободи" отримала листа з прилогами від Ольги Цегельської, представниці УАКРади в Джорджії і членки УНСоюзу, яка інформує про зворушливу акцію, що її перевела на терені стейту у справі молитов за жертви Великого голоду.

Відгукнувшись на заклик СКВУ в день 2-го листопада 1986 року молитися за тих, що померли від голоду в Україні у роках 1932-33, вона рішила що важливе, щоб за українців молилися також інші, не лише свої. Тому вона виготовила відповідного листа в англійській мові, пояснюючи про Великий голод, додала до того відповідні друковані матеріяли про Україну і вислала на 40 адрес церков та засобів масової інформації у стейті Джорджія.

Наслідок був несподіваний для неї та справді успішний. Коли вона відвідала в неділю, 2-го листопада ц.р., дві католицькі церкви в Марієтта, де живе, почула, як священики включили у Богослужбу молитви за „мільйони українців які померли від штучно створеного голоду в 1933 році". Також довідалася вона від знайомих, що в інших містах Джорджії в католицьких церквах молилися за українців у наслідок того, що О. Цегельська написала в цій справі до римо-католицького архиєпископа в Атланті.

Але найбільше зворушливе переживання мала О. Цегельська, коли побачила в телевізійній недільній програмі, яку спонзорує найбільша баптистська церква в околиці Атланти, як відомий і шанований загально пастор цієї церкви д-р Нелсон Прайс в присутності губернатора стейту Джорджії (що був поміж учасниками відправи) виголосив обширне пояснення, чому він і його вірні повинні молитися за українські жертви голоду. Після вияснення він і члени конгрегації клякнули і змовили молитву за українців, при чому хор співав відповідну релігійну пісню, а на задньому пляні показалася картина української жінки у молитовному скупченні.

Закінчив свої молитви д-р Н. Прайс такими словами: „в імені нащадків тих, що померли в Україні, я дякую, вам за ваші молитви".

Не диво, що О. Цегельська, слухаючи тих слів і молитов, була зворушена. Вони мусять зворушити, але, як пише О. Цегельська, також дають багато до застанови.

Наслідок її акції вказує на це, що можна і треба інформувати про Україну тих, які мають можливості поширити ці інформації у маси не-українців.

Ольга Цегельська не лише виконала велику роботу, поширюючи знання про Великий голод у своє близьке довкілля, але й закінчила свою самітню акцію подякою всім, що заініціювали молитви за жертви голоду, а головним ініціяторам ще і подарувала книжку М. Долота про Великий голод в англійській мові.

А. Сольчаник отримав дві філателістичні нагороди

Лос Анджелес. — На філятелістичній виставці СЕСКАЛ'86, яка відбулась тут в днях 24-26-го жовтня ц.р. мгр Андрій Даріян Сольчаник отримав за збірку „Математично-природничі науки та техніка з українськими пов'язаннями" дві нагороди — срібну від СЕСКАЛ та золоту „Найкраща тематична збірка", від Амерікен Тапікал Ассосіейшен.

Ця 176-сторінкова збірка на 11-ти таблицях вказує на українців та людей пов'язаних з Україною в ділянках математично-природничих наук та техніки, наприклад математик Михайло Остроградський, творець дугового електрозварювання Микола Бенардос, конструктор літаків Дмитро Григорович, теоретик ракетознавства Микола Кибальчич, космонавти Юрій Добровольський та Юрій Шонін, біолог Микола Гамалія, ракетознавець Михайло Янгель та багато інших.

МОРСЬКИЙ БАЛЬ

Іст Ганновер, Н. Дж. — Пластовий Курінь „Чорноморці" влаштовує морський баль, який відбудеться в суботу, 29-го листопада ц.р. о год. 9-ій вечора тут в Рамада Готелі, при дорозі ч. 10. Вступ — 12 дол. До танців приграватиме оркестра „Темпо" Ірінея Коваля. Одяг вечірній. В справі замовлення столиків слід звертатися до Олега Колодія на число телефону (201) 763-1797.

Помер М. Панейко

Бриджпорт, Конн. — Тут у місцевій лікарні помер в неділю 8-го листопада 1986 року на 76-му році життя, Мірко Панейко, основник і президент корпорації М.П. „Оліо" і син Василя Панейка, відомого українського громадсько-політичного діяча, журналіста, державного секретаря закордонних справ ЗУНР і члена делегації на мирову конференцію в Парижі.

М. Панейко народився в Україні, студіював у Швайцарії та Парижі, а студії закінчив вже в ЗСА, куди переїхав на постійне життя в 1932 році.

Після здобуття диплому у вищій математиці, М. Панейко заложив у 1936 році власне підприємство, М.П. Інжінірінг, яке виконувало складні звукові споруди для приватних осіб і великих підприємств. В часі Другої світової війни М. Панейко виконував праці для військових цілей у ділянці радарних систем.

М. Панейко був двічі одружений і залишив двох синів Андрія і Степана, та двоюрідного брата Петра, що постійно проживає у Венесуелі.

Про смерть М. Панейка була ширша згадка у щоденнику „Ню Йорк Таймс" з 11-го листопада 1986 року.

ДОПОВІДЬ ПРОФ. Т. ГУНЧАКА В МЕЙПЛВУДІ

Мейплвуд, Н.Дж. — Союз Українок Америки, 86-ий Відділ ім. Олени Теліги в Нюарку, влаштовує доповідь проф. Тараса Гунчака на тему „Україна у Другій світовій війні і її наслідки", яка відбудеться в п'ятницю, 21-го листопада ц.р., о год. 7-ій вечора, тут у залі української православної церкви св. Вознесіння, при 650 Ірвінгтон авеню.

М. КВОМО ВИДАВ ПРОКЛЯМАЦІЮ З НАГОДИ 10-ЛІТТЯ УГГ

Олбані, Н.Й. — Заходом Олбанського Відділу організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні та відділів Лицарів Литви в Олбані й Амстердамі, губернатор Нюйоркського стейту Маріо Квомо видав проклямацію 7-го листопада ц.р., проголошуючи 10-ліття заснування української, литовської та інших Гельсінкських груп.

Губернатор пригадав постання Гельсінкських груп у Москві, Україні, Литві, Грузії та Вірменії, що домагалися виконування постанов Гельсінкського договору про людські права повної свободи слова, інформації та релігії. Одначе совєтський уряд почав переслідувати всіх членів Гельсінкських груп, ув'язнив 37 членів Української Гельсінкської Групи, з Литовської Гельсінкської Групи тільки два члени не були ув'язнені.

Голова Олбанського Відділу УГГ, мгр Володимир Літинський мав інтерв'ю з репортером газети „Трой-Рекорд". Голова Лицарів Литви, мгр Берніс Авіза, поробила успішні заходи з канцелярією губернатора. Мгр Андрій Дурбак розіслав пресові повідомлення до всіх місцевих газет.

Заплановано, що стейтовий сенатор Коннор у січні або в лютому у стейтовому сенаті в Олбані внесе резолюцію, щоб проголосити День Української Гельсінкської Групи з нагоди 10-ліття її постання. В цей день українські та литовські священики виголосять молитви в намірені членів Гельсінкських груп.

ДОПОВІДЬ Ю. СТАРОСОЛЬСЬКОГО

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку продовжує цикл доповідей „Неповторний Львів" черговою доповіддю на тему „Українська палестра у Львові", д-ра Юрія Старосольського, яка відбудеться у суботу, 22-го листопада ц.р. о год. 6:30 вечора, тут в домі НТШ, при 63 Четверта аве., між 9-ою і 10-ою вулицями.

У Філядельфії відбудеться зустріч з письменницями і поетесами

Філядельфія (І.Райнер). — Українська громада Філядельфії може гордитися тим, що в ній живуть, працюють і творять письменники, поети, музики й мистці. Поміж письменниками значну ролю відіграють жінки. Щоб присвятити їм більше уваги, 43-ій Відділ СУА влаштовує „Зустріч з письменницями й поетесами Філядельфії", яка відбудеться в суботу, 22-го листопада ц.р., о год. 4-ій по полудні, тут в „Червоній залі" УОК-Центру при 700 Сідар вул.

В програмі будуть: доповідь д-р Лариси Онишкевич — „Письменниці й українська література" та читання власних творів Міри Гармаш, Оксани Керч, Анни Максимович і Марти Тарнавської. Твори св. п. Марії Кузьмович-Головінської, несподівана смерть якої перекреслила її участь у зустрічі, читатиме Надія Оранська. Програму буде вести Людмила Чайківська.

Слід згадати, що учасниці цієї зустрічі, крім своєї письменницької праці, беруть також активну участь у громадському житті. Тому не тільки послухати їх твори, але й зустрітися з ними особисто по програмі при перекусці, буде дуже цікаво. Можна буде також набути деякі їх книжки.

ОСІННЯ ЗАБАВА ОСЕРЕДКУ СУМА

Ню Йорк. — Спілка Української Молоді в Америці, Осередок в Ню Йорку, влаштовує осінню забаву з вибором королеви Осередку СУМ, яка відбудеться в суботу, 22-го листопада ц.р. о год. 9-ій вечора, тут в залі УНДому, при 140 Друга авеню. До танців приграватиме оркестра „Темпо". Вечірній одяг побажаний. Столики проситься замовляти в клюбі „Діброва" — число тел.: (212) 473-2955.

Появився новий словник

Ню Йорк. — У серії „Бібліотека українознавства" Наукового Товариства ім. Шевченка появилося недавно нове й небуденне видання — „Англійсько-український словник назв кольорів і кольорознавства". Автор його, інж. Анатоль Вовк, опрацював також вибірковий англо-український словник, перша частина якого вийшла з друку 1982 року. Редактором нового словника є проф. Богдан Струмінський з УНІГУ. Від фізиків рекомендував це видання до друку дійсний член НТШ проф. Олекса Біланюк. Праця є результатом тісної співпраці НТШ та Українського Термінологічного Центру в Америці.

Новий словник повинен бути цікавим і корисним не лише для перекладачів, мовознавців та, зокрема, образотворчих мистців, але також для кожного, хто цікавиться українською мовою. Кожна людина вживає щодня назв барв та їхніх відтінків, а в сучасному побуті їх просто безліч. Словник має не лише переклади тих назв кольорів, що подані в найбільших тлумачних словниках, але теж їхні описи за новою науково-технічною системою.

Словник складається з таких основних частин: вступні інформації; англійсько-український реєстр назв з перекладами та описами, система визначування та опису кольорів; показник українських назв кольорів (15 стор.) та джерела і література до теми. Ширше зацікавлення повинна б знайти окрема стаття про українські національні кольори, в якій автор зробив спробу їх визначити на підставі дотеперішніх студій цієї справи.

Книжка, в твердих палітурках, естетично оформлена і оправлена в полотно, має 94 сторінки розміру 6x9 інчів. Її можна замовляти в канцелярії НТШ на адресу: Shevchenko Scientific Society, 63 Fouth Ave., New York, N. Y. 10003, або безпосередньо в автора на адресу: A. Wowk, 72 Garding Ave., Edison, N. J. 08820. Словник коштує 10 дол. разом із поштовою пересилкою.

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ УНДОМУ В ТРЕНТОНІ

Трентон, Н. Дж. (ЮАМ) — Управа УНДОму запрошує членів і громаду на ювілейний бенкет з нагоди 25-ліття існування Українського Народного Дому й Культурного Центру в Трентоні. Ювілейний бенкет відбудеться в неділю, 30-го листопада ц.р. в залі української католицької церкви Св. Йосафата, при 1195 Дуцц авеню в Гамилтоні біля Трентону. Коктейл буде о год. 3-ій по полудні, а бенкет почнеться о год. 4-ій. Вступ — 20 дол. від особи. Квитки можна одержати від членів Управи. За дальшими інформаціями слід телефонувати до Теодозія Сендізка на число (609) 587-6107, або Михайла Бойцуна на число (609) 587-6716.

ОПЕК хоче підвищити ціни на нафту

Кіто, Еквадор. — Нафтові міністри Кувайту, Лівії і Еквадору, які є членами комісії в справах цін нафтового картелю ОПЕК, запропонували підвищити ціну за барилку нафти з 15 долярів до 18. Однак нафтові міністри названих країн не пояснили, як добитися підвищення цін. Вони навіть не рекомендували 13 країнам, які входять в ОПЕК, зменшити видобуток нафти, хоч відомо, що лише зменшення видобутку може привести до підвищення цін на світовому ринку.

Комісія в справах цін була створена лише минулого місяця. ОПЕК рекомендував членам комісії виробити заходи, які привели б до підвищення цін на нафту.

Зменшення цін на нафту почалося в грудні минулого року, коли барилка нафти коштувала 28 долярів, і закінчилося в серпні цього року, коли деякі сорти нафти продавалися по 7 долярів за барилку. Завдяки тому, що члени ОПЕК протягом останніх місяців не перевищують встановленої для кожного з них кількости видобутої нафти, ціна підвищилася до 15 долярів за барилку.

„Труднощі останніх місяців показали нам, що анархія, коли кожна країна видобуває стільки нафти, скільки вважає за потрібне, є шкідливою для всієї організації і кожної країни окремо", — сказав репортерам нафтовий міністер Кувайту шейх Алі Халіфа ель-Сабах. Він додав, що ОПЕК продає щодня 17 мільйонів барилок і не збирається збільшувати видобуток нафти.

Як повідомляє газета „Ню Йорк Таймс", нафтовий міністер Лівії Фавзі ель-Шакшукі сказав на нараді в Кіто, що треба повернутися до ціни за барилку нафти до рівня 28 долярів. Однак його кувайтський і еквадорський колеги сказали, що треба бути реалістами. На їх думку, справа про ціну 28 дол. за барилку може бути реальною лише за два-три роки, але не нині.

Нафтові експерти висловлюють скептицизм з приводу рішення країн ОПЕК підняти ціну з 15 до 18 долярів. „Одна справа чогось хотіти, про щось мріяти, інша — добитися бажаного. Для того, щоб ціна піднялася, хтось із членів ОПЕК повинен зменшити видобуток нафти. Сумніваюся, щоб такі країни знайшлися", — сказав Вілліям Рендол з Фирст Бостон корпорації.

Країни ОПЕК щодня видобувають 17 мільйонів барилок нафти, що становить 37 відсотків світового видобутку. Спеціялісти вважають, що країни ОПЕК повинні зменшити денний видобуток на 0.5 — 2 мільйони барилок, щоб добитися підвищення цін.

У СВІТІ

ПОЛІТИЧНИЙ ЛІДЕР, який рівночасно очолював головну скрайньо-ліву партію і робітничу профспілку на Філіппінах, був знайдений мертвим і партійні його колеги автоматично, без жадної застанови і слідства, обвинуватили в цьому вбивстві військовиків. Представник генерального штабу армії категорично відкинув обвинувачення і заявив, що армія не має нічого спільного з цим вбивством Ролянда Олялія і його шофера. Немає сумнівів, що це вбивство погіршить і так вже погану ситуацію на Філіппінах та збільшить клопоти для президента Коразон Акіно, яка тількищо повернулася з успішної чотириденної візити до Японії.

КАНАДА ЗНІМЕ САНКЦІЇ на вивіз товарів до Совєтського Союзу. Частинні санкції були встановлені після того як СССР наказав своїм військовим частинам окупувати Афганістан шість років тому. Цю інформацію подав до відома міністер закордонних справ Канади Джо Кларк, який заповів, що офіційні представники Канади і СССР зустрінуться скоро для того, щоб підписати нові договори про наукову, культурну, економічну та іншу співпрацю. Кларк признався, що канадські санкції не мали великого впливу на совєтську політику в Афганістані.

РЕЧНИК МІНІСТЕРСТВА закордонних справ СССР Ґенндій І. Ґерасімов потвердив поголоски, що міністер оборони СССР маршал Сергей Л. Соколов тяжко хворіє і покищо не може сповняти своїх обов'язків. С. Соколов був відсутній на жовтневій параді в Москві і вже довший час ніхто не бачив його в міністерстві оборони.

КОМАНДИР ТАК ЗВАНОЇ „народної армії", тобто комуністичних партизан на Філіппінах, якого зловила на вулиці в Манілі військова розвідка, разом з дружиною і охоронником, заявив у тюрмі, де він тепер перебуває в очікуванні суду, що його армія нараховує 23,000 добре озброєних і вишколених вояків, які готові на його наказ, чи наказ заступників, розпочати боротьбу з урядом президента Коразон Акіно. Комуністична партія, на думку командира Рудольфа Саляса не буде давати такого наказу і готова є вести переговори з представниками уряду, якщо уряд пийме раніше висунені передумови. Більшість членів кабінету президента К. Акіно не хочуть погодитися на жадні передумови комуністів і вимагають від них повної капітуляції, складення зброї і включення у нормальний процес демокатичної системи, яку тепер стараються закріпити прихильники Акіно. В противному випадку, заявили речники міністерства оборони, армія розпічне офензиву проти комуністичних партизан, здаючи собі справу, що внутрішня боротьба тільки сприятиме силам колишнього президента-диктатора Фердінанда Маркоса, який все ще мріє про повернення на пост діючого президента до Філіппін.

ДЕРЖАВНИЙ ПРОКУРАТОР Туреччини обвинуватив шіїтську групу „Ісламський джігад" за вбивство в Анкарі йорданського дипломата і за організацію нападу на жидівську божницю у Стамбулі, де вони вчинили справжню масакру над вірними. Прокуратура представила кореспондентам перекладача в амбасаді Йорданії Аднана Мусу Сулеймана, який признався, що він свого часу був співробітником „джігаду". Туреччина, як кажуть політичні спостерігачі, хоче за всяку ціну позбутися з країни групи, яка займається вбивствами і спричиняє чимало клопотів для уряду.

СОВЄТСЬКІ ПРОПАҐАНДИВНІ ЗАСОБИ масової інформації знайшли для себе нову поживу для нападів на Адміністрацію президента Роналда Регена. Вони розпочали атакувати ЗСА за „підривну діяльність", таємну пересилку зброї і запасних частин для режиму аятолли Хомейні. На думку газети „Правда", закрита перед Конґресом і американським народом нелеґальна торгівля є ще одним доказом підривної діяльности Америки на Близькому Сході, — пише совєтська газета у числі з 12-го листопада цього року.

ВИКОНАЛИ АТЕНТАТ НА ПРЕЗИДЕНТА ПІВНІЧНОЇ КОРЕЇ

Токіо, Японія. — Міністерство оборони Південної Кореї, а пізніше американські розвідчі чинники і головне командування американських військ в Сеулі підтвердили, що на президента Північної комуністичної Кореї Кіма Іль Сунга був виконаний атентат і він загинув на місці від пострілів з автоматичної зброї.

Повідомлення не можна було перевірити тому, що уряд Північної Кореї спочатку заперечував ці повідомлення, а потім відмовлявся від всяких коментарів в цій справі. Амбасади Китайської Народної Республіки і Північної Кореї в Ню Делі, Індія, старалися навіть заперечувати інформацію, яка дісталася на захід дивним способом: хтось з північної сторони демаркаційної лінії, яка розділяє обидві частини Кореї, через гучномовець передав, що в атентаті загинув президент Північної Кореї. Американські і південнокорейські військові речники не брали цього повідомлення поважно, аж поки не отримали в цій справі додаткові інформації від своїх генеральних штабів.

У зв'язку з атентатом головне командування американських військ в Кореї і південнокорейська армія видали наказ строгої обережности, відкликали усі відпустки військовиків, скріпили охорону демаркаційної лінії, побоюючись, очевидно, провокації з півночі. В неділю, 16-го листопада високий дипломат Північної Кореї в Ню Делі заявив, що поширювання такої поголоски треба вважати південнокорейською злобною пропагандою, яка, мовляв, має за завдання втихомирити масові демонстрації на півдні проти уряду і скерувати увагу народних мас на іншу сенсаційну справу.

У Вашінгтоні, високі речники Пентагону отримали повідомлення про смерть президента К.І.Сунга в неділю, 16-го листопада, але з огляду на можливість провокації не займали становища до цього повідомлення. Офіційні представники Державного департаменту свідомі того, що смерть 74-річного президента Сунга, який керував Північною Кореєю від самого початку встановлення там комуністичної влади, тобто від 1948 року, може мати великий вплив на зміну політики в цьому районі світу. В останньому часі Сунг намагався встановити більш приязні зв'язки з Південною Кореєю і хотів поправити економіку на Півночі при допомозі злагіднення відносин між його режимом і багатьма демократичними державами світу.

Не треба виключити, — кажуть політичні спостерігачі, — що атентант і смерть Сунга був також у плянах Кремля, який не зацікавлений встановленням миру на Далекому Сході і наближенням обидвох частин Кореї. Вміжчасі північно корейський уряд відбув поспішне засідання під керівництвом прем'єр-міністра Льо Шіна Янга, а генеральний штаб армії поставив у стан поготівля усі військові частини.

Не зрозумілим є тільки одне, — кажуть південнокорейські політики, — чому Північна Корея подала вістку про смерть президента Сунга публічно і зараз таки після виконання атентату. Такого в комуністичному світі не буває. Агентство Ройтерса повідомило з Токіо, що вбивник, виконавши атентат на президента Сунга, правдоподібно втік до КНР.

В АМЕРИЦІ

СХІДНЄ ПОБЕРЕЖЖЯ ЗСА, включно з Ню Йорком, навістила хвиля несподівано зимна, рідкісна у половині листопада. В ніч з 13-го на 14-те листопада температура в Ню Йорку впала до 21 ступеня Фаренгайта. З того приводу мейор міста проголосив „зимову тривогу", під час якої міська поліція примушує бездомних не залишатися на вулицях вночі, а спати у міських захистах.

ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ Ню Йорк Маріо Квомо, промовляючи на полуденку у готелі Валдорф Асторія перед 1,000 видавцями преси та агентствами оголошень, остерігав пресу, щоб сама поставила собі границі свободи. Коли це не буде в найближчому часі наладнане, губернатор грозить, що в це вмішається Верховний Суд, хоча він не сказав в який спосіб. Слова губернатора проти преси пояснюють тим, що журналісти були дуже критичні до нього і його кампанії для перевибору на губернатора.

НАСА ПОДАЛО ДО ВІДОМА, що не покаже публічно для преси чи телевізії знімки з кабіни знищеного „Челленджера", міжплянетного корабля, який загорівся після вилету 28-го січня 1986 року, тому що це було б надто прикре для родин сімох астронавтів, що при цьому загинули. Ця заборона прийшла після того, як журналісти на підставі закону про свободу інформації, вимагали від НАСА дозволу на туру по будинку де досі знаходяться частини міжплянетного корабля.

УРЯД Р. РЕҐЕНА ВИДАВ нові напрямні для федеральних агенцій відносно інформування преси про різні секретні справи. Як запевнив речник Уряду, тут не йдеться про будь-яку цензуру, а про те, що федеральні агенції були свідомі, що є вістки, які не повинні бути поширені навіть тоді, коли вони не є стисло тайні. Йдеться в першу чергу про те, щоб інформації, які є записані на компюторах не продісталися до держав совєтського бльоку.

КОМІСІЯ РОЗГЛЯДУ родинного життя в ЗСА, яку покликав до життя Уряд, після семимісячних студій подала вислід праці на 64 сторінках. Ґері Бауер, асистент секретаря Департаменту освіти, у пресовій конференції ствердив, що теперішній Уряд затримав після двох декад лібералізм в особистому і родинному житті, які позначилися були зростом злочинности, сексуальною свободою, пошестю вживання наркотиків, розводами і поширенням недуг у наслідок сексуальної свободи.

ВАШІНҐТОН ПОВІДОМИВ деякі, навіть заприязнені із ЗСА країни, в тому числі й ті, на територіях яких знаходяться американські військові бази, що З'єднані Стейти Америки будуть змушені зменшити доставу зброї у зв'язку із зменшенням фінансової допомоги для закордонних країн. У категорії зменшення допомоги зброєю входять, між іншими, Еспанія, Португалія, Південна Корея, Таїлянд, Філіппіни, Йорданія і Оман. Як відомо, Конґрес зменшив допомогу для закордону на суму 1,6 більйона долярів, залишаючи для Адміністрації празидента Роналда Реґена суму приблизно 4,9 більйонів долярів. Не зважаючи на зменшення, Ізраїль, наприклад, отримає 1,8 більйона долярів, Єгипет 1,3 більйона, Туреччина, Греція і Пакістан отримають по 100 мільйонів кожна.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Сирія — центр тероризму

Ще недавно у центрі уваги міжнародного світу, як найбільший винуватець міжнародного тероризму, стояв диктатор Лівії Муаммар Каддафі. Лівія була теж єдиною країною, супроти якої ЗСА застосували репресії летунською атакою проти її столиці Тріполі. Лівію і Муаммара Каддафі мав президент Реґен на увазі, коли заявив, що терористи „можуть втікати, але не можуть скритися". Несподівано не Муаммар Каддафі і Лифія, а Гафез Ассад, президент Сирії став центральною фіґурою міжнародного зацікавлення, який — за словами журналу „ЮС Ворлд Ріпорт" з 10-го листопада 1986 року — є „майстром терору". Коли Муаммар Каддафі публічно чванився своїм тероризмом, публічно лаявся проти президента Реґена й інших лідерів демократичного Заходу, то Гафез Ассад умів маскуватися, мовчати, діяти за заслоною своїх миролюбних заяв. Як це завжди буває у приватному житті й у політиці — колись злочинцеві несподівано поковзнеться нога і він — здемаскований.

Гафеза Ассада і його праву руку, генерала Мохаммеда Хулі, коменданта сирійського летунства та водночас головного зверхника над кругло 20 таборами в Сирії, де вишколюють терористів, зустріла несподівана для них прикрість, що 17-го квітня цього року контроля на летовищі під Лондоном знайшла годинникову бомбу у валізці однієї дівчини жидівського роду, яка мала квиток на подорож ізраїльським літаком лінії Ель-Аль. Арештована дівчина виявила історію, наче з фантазійного голливудського фільму: ту валізку передав їй її приятель, араб Незар Гіндаві. Коли вона завагітніла, він Гіндаві, обіцяв одружитися з нею, але в Ізраїлі. Він передав їй свою валізку на доказ, що прилетить туди найближчим літаком. Насправді він хотів позбутися тієї своєї приятельки: коли наставлена на відповідну годину бомба була б вибухла, то була б згинула не тільки та дівчина, але й кількасот пасажирів розіваного ізраїльського літака. Арештований Незар Гіндаві виявив, що він дістав ту бомбу в амбасаді Сирії у Лондоні та назвав різних керівників, плянувальників і наглядачів терору в Сирії, між ними названого вище генерала та його прибічника полковника Гейтмана Саєда, який саме й був безпосереднім організатором отого невдачного акту терору на англійському летовищі. Гіндаві признав теж, що Сирія із своїм президентом Гафезом Ассадом опікується і дає у себе приміщення для навпів леґендарного вже терориста Абу Нідала, відповідального за цілу низку великих терористичних актів у різних країнах світу. Незара Гіндаві засудили на 45 років в'язниці, дівчину звільнили.

Уряд Великобританії зірвав дипломатичні взаємини із Сирією і звернувся зі закликом до всіх країн вільного світу, в першу чергу до своїх союзників із НАТО, щоби вони солідаризувалися з нею. ЗСА і Канада зробили це маніфестаційно відкликавши своїх амбасадорів із Дамаску „для консультації". Але за твердженням преси, яка покликається на найбільші вірогідні інформації, американський Уряд плянує щонайвище деякі господарські санкції супроти Сирії, але виключає заходи для повної ізоляції Сирії у міжнародному світі та виключає будь-яку військову відплатну дію.

Сирійський президент Гафез Ассад — амбітна людина, яка мріє про „велику Сирію", яка охоплювала б територію власну, Ливану, Йорданії і Ізраїля. Він, зручний грач, не допускає до злагоди на Близькому Сході, зокрема паралізує заходи Америки, щоб довести до замирення Ізраїля з Йорданією і поміркованими арабськими країнами, зірвав із лідерами Палестинської Визвольної Організації Яссіром Арафатом, коли той виявив готовість визнати ізраїльську державу в заміну за створення на правому березі Йордану „національного пристановища" для палестинців, як автономну державу у тісній злуці з Йорданією — як це плянував був президент Реґен. Ассад потрібний Америці і Франції, як той, який може вплинути на залежні від нього терористичні групи в Ливані, щоби вони звільнили схоплених там закладників. Слабою стороною Ассада є страшна економічна криза Сирії з її 4-більйоновим заборгуванням у демократичних країнах Заходу. 10-го листопада відбулася в Лондоні конференція 12-ти европейських країн у справі ставлення супроти Сирії. 11 присутніх міністрів заявилися за санкціями супроти Сирії, єдина Греція, де прем'єром є комуніст Андреас Панандреу, відмовилася таврувати і карати Сирію. Хоча Сирія має союз із СССР, проте її економічна ситуація і теперішній ворожий супроти неї настрій у світі можуть вплинути на її амбітного але ніби реалістичного президента Ассада, щоби припинити (бодай покищо) акти терору, як політичний засіб до цілі, та виявити свою „миролюбність" і „добру волю" у звільненні американських і французьких закладників.

Зацікавлення дослідників ЗСА господарськими справами Совєтського Союзу треба привітати. В очікуванні задоволення з розвитку колгоспного господарства в Совєтському Союзі пляновики завелися. Не зважаючи на це, що земельні простори для сільського господарства в цій частині світу великі, сьогодні СССР, у тому числі і Україна, є імпортерами сільсько-господарської продукції. Після чорнобильської нуклеарної трагедії в Україні цей імпорт мусить збільшитися. Цікаво пригадати, що у всесвітній історії написано, що Україна — це „Шпихлір Европи". Отже перед Совєтським Союзом дилема: піти на уступки, реформувати колгоспне господарство, чи продовжувати економічний застій?

Однією з від'ємних причин соціялістичного господарства — це колективне плянування, що не заохочує робітника до більшої видайности праці. Плян сільського господарства опрацьовують міністри агрикультури, праці, городовини, достави продукції та інші. Отже не зважаючи на добру волю всіх ресортів перевести в життя ті ідеї в такій мішанині — неможливо. Далі, чим більше колгоспи механізовані тим у них більші вимоги до технології. Совєтська техніка низької якости і нетривала. Попсуті машини не направляють, немає бо механіків і потрібних частин. Багато добрива

І.М.

КРИЗА КОЛГОСПНОЇ СИСТЕМИ В СССР

при перевозі на поле пропадає через погані перевозові вагони та погані магазини до перехову. Все це зменшує видайність землі. Це інші перешкоди колгоспів у тому, що вони не мають ринку збуту. Незадовільне є також потрібне колгоспам постачання технічне, будівельні матеріяли та інше приладдя. У ринковій економіці сільське господарство збуває і набуває виробництво через вільний ринковий попит і подачу.

У совєтській економіці ринком збуту є Совєтський Союз. Хоч продукція є плянована центральним управлінням, то не все є на неї збут, не зважаючи на невисокі ціни. Наприклад: у містах бракує овочів, городовини, а в колгоспах це все гниє, бо не має покупців. Не менші трудноші є також зі збутом молока, м'яса. Молочарні не мають конечного інвентар'я для охолоджування і зберігання молока. Обмежена транспортова достава молока до молочарень спричиняє великі втрати. Не ліпше справа виглядє зі збутом худоби із-за недостачі відповідного транспорту для її перевозу, що причиняється до великих втрат тих підприємств.

Назагал справа збуту продукції директивного плянування та взагалі колгоспної господарської системи не була і не є належно розв'язана. Це робить ті господарські сектори втратними і стримує їх дальший розвиток. Подібні труднощі колективні господарства мають зі закупом технічних засобів. Це тому, що забезпечення тих секторів технічним інвентарем залишаються на кінцеву чергу. Бюджетові цифри це тільки адміністраційна формальність, без фондів. Це все витворює кризу колгоспної системи Совєтського Союзу і змушує купувати зерно за кордоном.

Проголошення економічної реформи, що включала вільну продаж технічного устаткування для сільського господарства з державних крамниць закінчилася на дискусії. Технічні здобутки далі розподіляються центральною системою. Стандарт техніки не солідно виконаний. Незадовільнені зв'язки колгоспного управління з центральним плянуванням, відсутність ринкових умовин сповільнюють продукцію у сільському господарстві. Це також витворює зацікавленість робітника в поліпшенні продуктивности. А те виробництво, що появляється є, звичайно, низької вартости. З того висновок, що потреби населення зростають, а видайність праці меншає. Молодша ґенерація переходить до міст, а по селах залишаються віком старші люди та емерити. Для емеритів спокою немає, їх зобов'язують до праці, мовляв, тільки в сезоні, але той сезон в директивних господарствах триває цілий рік. Отже ситуація зводиться до одного знаменника, чи центральне плянування поступиться ринковим засадам, чи продовжуватиметься дальший застій з певним напрямом до господарської кризи, хаосу, евентуальної анархії. Обіцяні економічні реформи залишилися тільки пропаґандивним трюком. Інакше, це обмежувало б авторитет партії.

Інвестиції, заплановані в сільське господарство, машинову промисловість, видобуток нафти, вугілля та збільшення продукції електричної енерґії залишилися без результату. В минулих роках совєтська економіка була залежна від закордонної торгівлі, що приносила тверду валюту. Але тому, що вартість доляра знизилася, то й ціни на експорт нафти, природного ґазу та інших виробів мусіли знизитися, що зменшило закордонну валюту, потрібну Москві. Вони, москалі, ма-

(Закінчення на стор. 4)

ЗДОРОВ'Я — ВСЬОМУ ГОЛОВА!

Д-р мед. Роман Осінчук

Простаґляндини

У медичній літературі від якогось часу, себто в останніх 10-15 роках, частіше появляються наукові статті на тему особливих речовин, що знаходяться у тілі людини т. зв. простаґляндин. Наукова революція у медицині в цьому сторіччі, а зокрема в повоєнному часі після Другої світової війни, розвивається милевими кроками та приносить не одну новину у лікарських, наукових дослідах, які дуже скоро продістаються і до популярної преси. Завданням їх є краще пояснити звичайній людині як заховуватись у свому житті, як відживлятись та чого вистерігатись, щоби заховати своє здоров'я на довший час. Тому не дивниця, що в останньому часі появилось багато журналів на здоровні теми чи й багато статтей на цю тему появляються у щоденній пресі. З тією самою метою ми постараємось бодай коротко поінформувати наших читачів про ці особливі речовини, що находяться у людському тілі та їх ролю у людському здоров'ю, а які називаються простоґляндинами.

Проблема простаґляндин та їхнє значення для здоров'я людини є просто революційна в останньому десятиріччі і її можна порівняти до такої складної другої та революційної проблеми якою є маніпуляція ґенами чи як тут називають „дженетік інджeнірінк". Простаґляндини можна б назвати клітинними гормонами, бо ці речовини, хоч в незвичайно маленькій кількості у клітинах людини, мають колосальний вплив на контролю просто усіх чинностей тіла людини. Брак чи недостача тих речовин у клітинах тіла, чи якісь забурення у їхньому витворюванні можуть викликувати всякі, не раз трудні до відкриття чи вияснення, хворобові об'яви в тілі людини. Простаґляндини, отже, є клітинними реґуляторами усяких систем тіла таких як серцево-судинна система, відпорність чи оборонна система крови, роля у репродукційній системі, нервовій системі, в органах травлення й інше. Отже, все це, що викликає забурення рівноваги тих клітинних органів, чи їх чинности, виявляється у формі якихсь патологічних станів людини, а сюди можна зарахувати, артеріосклерозу, коронарну хворобу серця, артрити чи суглобові захворіння, цукрівницю, пістряк, вірусові хвороби, в тому нову пошесть АІДС. Новіші досліди вказують на це, що нормальна функція простаґляндин залежить у великій мірі від способу відживлювання, а особливо від необхідности у поживі двох так зв. ненасичених товщевих кислот, а саме: лінолеік та альфалінолеік фетті асідс себто товщевих кислот. Але забудьмо ці дивні назви. Вони ледве чи потрібні для читача. Проте ці згадані товщеві кислоти дають підставу для творення у тілі людини т. зв. есенціяльних чи необхідних товщевих кислот, без яких не можуть повстати у клітинах ті фундаментальні бльоки під будову простаґляндин. Прошу теж не думати, що це така проста дорога для творення простаґляндин. Там же відбуваються різні складні хемічні реакції, вислідом яких буде якийсь твір простаґляндини. А таких реакцій і творів є маса-масенна. Що сприяє нормальному розвиткові цих клітиних гормонів? Довголітні обсервації лікарів, особливо процесу відживлювання різних народів внесло деяке вияснення. Спостерігаючи ескімосів та їх спосіб відживлювання лікарі переконалися, що хоч у їх відживі є багато товщів, що за поглядами медицини, сприяють розвиткові артеріосклерози та склерози серця, то саме у ескімосів є відносно малий відсоток згаданих хвороб. Слідкуючи докладніше за способом відживлювання ескімосів лікарі переконались, що в їх товще-поживі є багато морської риби, а зокрема кумбрії та сардинок, у товщі та тілі яких є саме багато тих ессенціяльних товщевих кислот, з яких у людському тілі творяться саме згадані простаґляндини, що запобігають склерозі серця чи інших хвороб. Іншими віджвичими засобами ескімосів, є ще деякі ягоди й насіння а саме: чорні корники (тамошні порічки), та первоцвіт, у яких знаходяться незвичайно важні речовини для будови простаґляндин, що мають значення в оборонній системі крови людини. Дуже корисні для цієї проблеми наукові праці були поміщені недавно у поважному науковому медичному журналі „Ню Інґленд Джорнал оф Медісін". З їх звідомлень виходить, що обмеження тваринного товщу та щоденне споживання згаданих морських рибок чи сардинок (коло 20 грамів денно) може мати корисну дію у запобіганні творення сціпів у судинах (судинних тромбоз). Очевидно це й відноситься до всяких інших хвороб таких як пістряк, всякі хронічні занедужання чи навіть вірусові хвороби, хоч би й АІДС.

Проте, треба часу й довшої дослідної праці, щоби ті всі надії, покладані на простаґляндини, наука виправдала. Проте наука є на слідах дії простаґляндин і про це колись ще раз, але докладніше повідомимо.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Щоб жити люди ідять, а щоб їсти купують у різних видах споживчі товари, які становлять поважну позицію у їхньому приватному бюджеті. Тому розсудні господині шукають за можливостями дешевшого закупу і перше, що звертає їхню увагу — це випродаж, себто оказійна знижка цін, що обмежується до означеного товару у точно визначеному часі.

Але одним із може найбільш поширених метод здобуття покупця — це купони. Тут зовсім проста філософія: за товар платять менше, що рівняється кількості гроша означеного на купоні. А щоб про це повідомити покупця вживається головно друковані засоби загальної інформації чи окремі видання, що переважно доставляє пошта на адресу жителів даної території.

У видаванні купонів видно економічну політику цін, де можна б сказати, попит і подаж себе вдоволяють. Продавець обнижує ціну без зміни основної структури своєї політики цін, а покупець має нагоду заощадити гріш, бо інакше приходило б платити повну ціну.

Ніхто точно не знає скільки купонів річно роздають у ЗСА, одначе число 150 більйонів є дуже правдоподібне, яке теж подвоїлось у порівнянні з 1978 роком. Купони теж притягають назад колишніх покупців, що змінили товар на іншу фабричну марку, як теж вербують нових споживачів. Подають, що коло 80 відсотків

Юрій Р. Рибак

КУПОНИ — ПОВСЯКДЕННЕ ЯВИЩЕ

родин уживають купони, при чому освіта та дохід не вирішують та все ж таки родини зі середнім та високим доходом вживають їх дещо більше!

У зв'язку з викупом купонів постає складна проблема для фабрикантів. Очевидно, що нелегко можна сконтролювати понад сто з половиною більйонів штук в обігу. Тут нечесність, себто презентація купонів без властивого закупу товару, коштує індустрію від 350 до 500 мільйонів долярів річно, що відповідає майже одній третині вартости всього заінкасування. Тому, що викуп купонів іде крізь пошту створюється поштовий обман, який є заразом федеральним проступком. Поштовий уряд й інші організації створили фіктивні купони, які уможливили в самих тільки стейтах Ню Йорк та Ню Джерзі засудити 213 осіб. Теж особлива організація слідкує за непроданими часописами.

І ще одне. Поминаючи величезне число 120 більйонів купонів, що їх друкують часописи, викуповують відносно дуже мале число, бо лише три відсотки. У практиці це означає, що населення використало чотири більйони-купонів. Не зважаючи на кошти друку і адміністрації фабрикантів це вдоволяє. Цікаво, що найвище число викуплених купонів припадає на безпосередні оферти, які можна знайти назовні або внутрі опакування товару.

Близьким свояком купона є „виплата" („Refund"). Це ніщо інше як оферта фабриканта, яку він робить взаміну за „доказ купна" („Proof of purchase"), звертаючи повну або частину ціни продукту. Тим робом фабрикант безпосередньо спонукує покупця до випробування, а відтак винагороджує його за постійне вживання. На протязі одного року таких оферт буває коло 4,000. Важливість одних обмежується до кількох місяців або року, а інші не мають означеного речення.

Деякі особи вважають слідкування за виплатою як улюблену розвагу („hobby"), яка „робить" гроші, а їх не тратить. А щоб мати дійсні користі зацікавлений мусить стежити за оголошенням у місцевій пресі, журналах як теж перевірювати постійно опакування на поличках крамниці. У цей спосіб може знайти яких 20 нагод у місяць. Але коли забажає довідатись про більше, скажімо, кілька сотень важливих оферт, радять йому, стати передплатником спеціяльного для цієї цілі бюлетеню. Там же повинен знайти інформацію про оферту фабрик теж на інші вироби, що стосуються до особистої гігієни, забавок, корму улюблених домашніх звірят, спідньої одежі, косметики тощо.

Фабриканти для переведення і устійнення виплати, звичайно вимагають приписані формулярі і кваліфікацію, себто доказ купна, що знаходяться переважно на опакуванні.

Не тяжко завважити, що зацікавлені вимінюються „доказом купна" щось так як філателісти, які дістають бажане за небажане. Тому, щоб побільшити свою „колекцію" і дістати „дублети" для виміни збирач доказів купна звертається з проханням до приятелів чи знайомих не викидати даремно опакувань і наліпок, бо він має для них применення.

В основному купони різняться від формулярів виплати тим, що їхню вартість — звичайно у центрах — інкасується негайно при закупі товару і непотрібно, як при формулярах, оплачувати коштів пошти та конверти та чекати кілька тижнів. Купони мають ще одну додатну прикмету, бо можуть збільшити своє значення, коли крамниці дають їм подвійну або і потрійну вартість.

Людина, яка серйозно збирає і використовує докази купна чи купони як не стане багатирем, то бодай, як кажуть, за один рік потрапить заощадити стільки гроша, що не потребуватиме журитись різдвяними дарунками.

У заключенні: є нагода, йдучи за думкою приповідки Якщо є вода, то чому не вмити руки.

Богдан Бойчук

ВЧИТУЮЧИСЯ В ПАЛІМПСЕСТИ ВАСИЛЯ СТУСА

I.

Заки приступлю до розгляду творчости Василя Стуса, спробую спершу встановити поетичні полюси, чи ті „крайності", об які вдарялася його творчість. Перший полюс я схарактеризував би строфою самого Стуса:

Лячні довжаться тіні,
дзвонять німби ікон,
і росте голосіння
з-за соснових ослон.

Другу, протилежну „крайність" схарактеризують наступні рядки поета:

Прощаю вас, лихі кати мої,
прощаю вас,
коли вже смерті жду видимої,
коли вже час.
Ви вбивці, ви ненатлі, нелюди...

Перша строфа свідчить про особливий і самобутній талант Стуса, основно ліричний талант, в якому незвичний образ є носієм настрою, кольориту й вістки. Другий приклад болюче свідчить про обставини життя поета, в яких треба було кричати з розпуки й битися об глухі стіни жорстокостей. Стіни ті були затісні, біль був занестерпний — і виходив з нутра душі крик, гнів, розпач чи прямо висказ всеохопної любови до своєї батьківщини, як єдиної надії. І не лише в усьому доробку поета, але й дуже часто в окремих віршах помітне це полюєне кидання себе між поезією й майже публіцистичним скриком чи висловом.

У передмові до збірки Стуса „Палімпсести" Юрій Шевельов між іншим відмічує, що „героїчна біографія Стуса сьогодні стоїть на перешкоді розумінню його як поета". А Надія Світлична твердить у інтерв'ю в „Index On Censorship", що Стус-політичний в'язень і Стус-громадянин і патріот — становили єдине ціле. Все це до великої міри, може, й правда. Але поезія не визначується ані геройством, ані біографією людини, ані терпінням, ні, тим більше, патріотизмом. Поезію визначує стиль: те як вона написана, а не те, що в ній написано. Творчість людини й її життя були роздільні до великої міри в відношенні до кожного поета, роздільні вони й у відношенні до Стуса.

Погоджуючись, що трагічне життя поета і його передчасна мученича смерть (його в суті речі вбила совєтська влада, правда мусить бути сказана, бо людина тим людина, що має візії й може їх висказувати. Це не злочин), не дозволяють на об'єктивну аналізу його поезії, бо ніяково говорити про її недомагання (які, як у кожного майже поета, існують). Але, відмітивши, без найменшої тіні сумніву, що Стус був великою людиною, мусимо хоч пробувати побачити й оцінити його як поета, бо за це він справді віддав життя. „Наш злочин — спів", казав він. Підмінювати поезію геройством чи патріотизмом було б несправедливо супроти самого Стуса й супроти природи поезії.

Усе ж, життя Стуса, його безоглядна віра в Україну й любов до неї — проникали в його поезію, ставали її частиною — і їх справді тяжко розділяти. Можна пробувати хіба ставити наголос на те, що поетично справжнє.

* * *

Єдиною, всепоглинаючою, всеприсутньою темою поезій (і життя) Стуса була Україна. Ця головна тема так домінувала над почуттями й мислями поета, що залишала лише трохи місця на підтему страждання й жорстоких обставин заслання (хоч і ця підтема була частиною і наслідком комплексу України, часто невіддільною від неї частиною) і дуже мало місця залишилося для вислову особистих взаємин, батьківських почуттів, любування красою чи природою.

Без України для поета „і життя нема":

Коли б не знав, що в тиші тиш
і в пітьмі-темені немає
твоєї свічки, що світає
попід безоднею узвиш —
то збожеволів би давно.

Отже, дух України, її краса, журба за її долю й майбутнє — виповнювали поета змістом, давали йому сенс життя, дозволяли приймати й переносити найбільші жорстокості. Україна стала для Стуса дослівно всім: „вітчизною, матір'ю і жоною". Його відношення до України мало щось аналогічне до екзальтованої віри ранніх християнських мучеників, яких Бог виповнював по вінця й не залишив їм місця на земне й дочасне.

Така місійність, така сильна любов, інтенсивна потреба боронити правду й справедливість не завжди підносяться в поетів до рівня поезії, не завжди в гармонії з нею. Зрештою, в крайніх душевних і емоційних станах — це самозрозуміле.

Стус був свідомий тієї приреченості України, більше того, — він приймав Україну як особисту долю:

Із темряви, з безодні літ,
із забуття і тиші
вона зродилася на світ,
неначе доля віща.
І все ячала, все росла,
боліла і болила,
допоки в тебе увійшла,
аж дух зірвався з тіла.

Приймав Стус теж Україну як особисту матір і навіть у відчайній безнадії відчував потребу, щоб вона вичікувала його:

Та жди мене. Чекай мене. Чекай,
нехай і марне, але жди, блаженна.
І Господеві помолись за мене.
А вмру — то з того світу виглядай.

(Продовження буде)

МАЛЯЙЗІЯ ПОКИЩО припинила виконання урядового зарядження про заборону видання „Ажієн Волл Стріт Джорнал" і „видворення" з країни двох її кореспондентів. Справу урядового зарядження переглянув верховний суд Маляйзії і виніс рішення, що уряд не мав жадних поважних причин до закриття видавництва і викинення журналістів, яких за провину, якщо така була, треба було лагідніше покарати.

ВІЗИТА ДО ПІВДЕННОСХІДНЬОЇ Азії президента Ізраїля Хаїма Герцоґа викликала протест деяких ісламських організацій і питання: хто, які держави, запросили найвищого представника Ізраїля на відвідини до Азії. Відвідини президента Х. Герцоґа є першими в Азії і на Пацифіку. Герцоґ розпочав свої відвідини з Манілі на Філіппінах, а візита в загальному триватиме 19 днів. В товаристві президента Х. Герцоґа є дорадники з різних ділянок і, очевидно, кореспонденти.

Українська громада Бостону відзначила Листопадові Роковини

У Бостоні заходом Відділу УККА відзначено 68-му річницю Листопадового Зриву, проголошення Західньої Української Народної Республіки, свято Року Українського Воїна, вшанування пам'яті жертв Великого голоду та бл. пам'яти Митрополита Андрея Шептицького.

У неділю, 2-го листопада ц.р., в обох українських церквах Бостону відслужені Святі Літургії і панахиди в тому намірінні. О год. 12-ій вполудне, в залі української католицької церкви Христа Царя в Бостоні, відбулася святочна академія з такою програмою: внесення прапорів на залю членами місцевої станиці ОБВУА і юнацтвом місцевого осередку СУМ.

Після вшанування одно-хвилинною мовчанкою поляглих героїв академію відкрив голова Відділу УККА в Бостоні мгр Орест Щудлюк. Привітавши присутніх, він сказав, що сьогоднішня академія влаштована для відзначення річниці Листопадового Чину, а також для вшанування пам'яті борців за волю, з котрих зросла Українська Галицька Армія, що зродилась з Першого Листопаду. Він підкреслив також, що 1-го листопада 1944 року відійшов у вічність Слуга Божий Митрополит Шептицький, ЧСВВ, який перед своєю смертю віщими словами передбачав руїну нашої церкви на рідних землях, але й опісля її повне відродження. Потім прелеґент представив майстра церемонії свята члена Управи Відділу Володимира Гетманського, котрий перебрав провід програмою академії. Доповідь виголосив мгр Леонід Герець, молодий український історик, співпрацівник Українського Наукового Інституту при Гарвардському Університеті. Прелеґент глибоко проаналізував історію українського народу, почавши від нападів турків і татарів на наші рідні землі, він дійшов до великої історичної події, коли валилися основи старого світу і на його руїнах постало нове життя вільних самостійних народів, що самі рішають про свою долю й майбутність. Національне зібрання українців австро-угорської держави проголосило врочисто перед цілим світом, що домагання і мета всіх українців — це з'єднання всіх українських земель в одну державу, що цілею наших національних змагань є соборна, вільна самостійна українська республіка. За добре підготований реферат публіка винагородила його рясними і довготривалими оплесками.

По рефераті юнацтво і дружинники ОсередкуСУМ, під керівництвом Романи Михайлів і Галини Возьної, виконали спільну декламацію „1917 рік", яку оформив Павло Маренець, та дві пісні „Гей, степами" і „Виє буря". Мирослав Вінтонів (бостонський Ліберачі) виконав на фортепіяні: „Листок з альбома" Станислава Людкевича, „Ноктюрн" Миколи Лисенка, та „Сонату" Бетговена. Хор української католицької церкви Христа Царя в Бостоні під диригентурою Олеся Кузьми відспівав: „Через поле широкеє", Котка, соліст Евген Музика, та „Не пора, не пора" Січинського.

На закінчення програми майстер церемонії В. Гетманський особисто подякував кожному виконавцеві програми, як рівнож подякував всім присутнім, котрі своєю присутністю звеличали це велике небуденне свято.

Бостонська громада мала честь вітати на нашій академії заслуженого українського науковця професора доктора Атанаса Фіголя, котрого представив присутнім мгр Орест Щудлюк. По академії Данило Бортник провів грошову збірку на Фонд оборони Івана Дем'янюка.

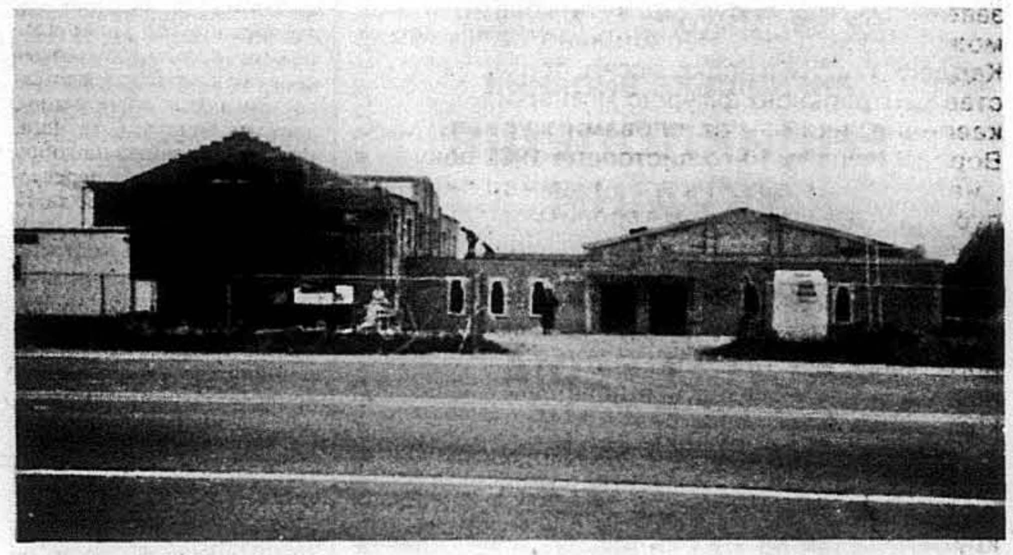
Святочну академію закінчено національним гімном, а потім слідувала зустріч бостонських українців з проф. А. Фіґолем, котрий у своїй промові широко розповів присутнім про працю над докінченням Української Енциклопедії, підкреслюючи великі матеріяльні потреби, в яких опинилася редакційна Колеґія.

Д-р Іван Дідюк

Храм-Пам'ятник у Вашінґтоні будує ціла американська Україна

Рисунок запланованого храму

Почалася будова

Після жахливого атомового нещастя в Чорнобилі відносно невелика (заледве 65 родин) православна громада у метрополітальному Вашінґтоні постійно молиться за спокій душ тих невинних жертв, які вже загинули і які ще загинуть від смертоносних наслідків радіяції в Україні і в сусідніх державах Східньої й Центральної Европи. На молитовний спомин про ці найновіші жертви совєтського народовбивства православна громада Вашінґтону й околиць постановила збудувати величний храм св. Апостола Андрія Первозванного.

Цей храм, розташований на давніше придбаній 7-акровій площі в оточенні мальовничої природи, буде приваблювати своєю красою, запрошуючи відвідувачів „увійти в дім цей і принести молитву Господеві". Його п'ять золотих бань — велика центральна і чотири малі — підноситимуться в синь неба, віддаючи похвалу Всевишньому. Це буде храм-пам'ятник, з якого може бути горда не тільки невелика громада православних українців у Вашінґтоні й околицях, але й всі українці та українки Північної Америки. Його запроєктував наш визначний архітект Мирослав Німців, поєднуючи у своєму задумі ліпші традиції українського барокко з досягненнями сучасної архітектури. Як і статуя національного Пророка Тараса Шевченка та інші національні святині в столиці ЗСА, на яку звернені очі усього світу, цей храм-пам'ятник щороку будуть відвідувати десятки й сотні туристів, бо в його приміщеннях і довкола нього буде засновано цілий національно-культурний осередок із виставками та сховищами мистецьких цінностей, з архівами й книгозбірнею.

На прославу Тисячоліття

Вашінґтонська православна громада має щире бажання закінчити будову храму до недалекого вже Тисячоліття Хрищення Руси-України, щоб тисячі українців, які прибудуть до американської столиці для відзначення цього історичного свята, могли разом із вашінґтонцями віддати подяку Господеві за Його великі ласки й натхненно помолитися за свободу многострадальної України і за вічний спокій душ героїв-борців за її волю і справедливість та за Христову Віру.

Із запроєктованого релігійно-культурного осередку вже здійснено його першу частину: збудовано парафіяльний будинок для настоятеля, в нижчій частині якого влаштовано тимчасову каплицю. Закінчується будова стін цілого комплексу й даху над ним та найголовнішого внутрішнього устаткування. Частиною архітектурного ансамблю буде велика заля для парафіяльних та громадських і культурних імпрез, а також кімнати для прицерковних установ. На великій площі довкола храму буде досить місця для майбутньої розбудови: школи, спортової площі, парку для розваг старших і молоді та для пікніків і для таборування над озером для молоді і юнацтва.

Здобуток щедрих жертводавців

Новозбудована святиня буде ще одним собором українських душ і незнищенним вкладом талантів і заощаджень щедрих жертводавців, які залишать по собі славну пам'ять у столиці наймогутнішої країни світу і в твердині релігійної свободи.

В минулому величні храми будувалися на щедрі пожертви князів, гетьманів, релігійних просвітителів, визначних людей суспільного життя, науки й культури, а також на пожертви вірних зблизька і здалека.

Боголюбива й творча українська громада в ЗСА і в Канаді може похвалитися непроминальними виявами національного духа в різних царинах нашої культури. Храм-пам'ятник св. Апостола Андрія Первозванного, основоположника Христової Церкви в Україні, вже будує ціла американська Україна. Продовжується славна й віковічна традиція особистого та здібного меценатства, що звідусіль поспішає докласти свою цеглину до монументальної будови. Серед найщедріших жертводавців — будівничих є наші професіоналісти, підприємці, учасники визвольної боротьби, службовці державних установ, робітники й фармери, студентська молодь, священики, окремі парафії, прицерковні організації і навіть пенсіонери.

З особливою вдячністю назвемо тих, які вже пожертвували більше п'яти тисяч долярів: Олександра і д-р Віталій Богданів — 12,500 дол., Лариса і д-р Юрій Чопівські — 11,000, Оля і отаман армії УНР Іван Лютий-Лютенко — 10,000, д-р Віра і д-р Віталій Ґарбери — 5,000, Ніна і Микола (голова Будівельного комітету) Криворуки — 5,000. Є Понад 30 жертводавців, що дали від однієї до двох і більше тисяч, а також понад 20 будівничих-півтисячників. А крім них, десятки інших щедрих жертводавців з Дистрикту Колюмбії та із стейтів: Мериленд, Вірджінія, Пенсильванія, Ню Йорк, Ню Джерзі, Делавер, Іллиной, Кентакі, Індіяна, Кольорадо, Каліфорнія, Арізона та з провінцій Канади.

Одначе видатки на будову, не говорячи вже про устаткування приміщень і прикрасу храму й цілого релігійно-культурного осередку, потребуватимуть ще сотні тисяч долярів. І якраз тепер, коли вирішуються справи довготривалих позичок на дальше викінчення будови, якраз тепер настав час найбільшої потреби і найвідповідніша хвилина для вияву щедрої допомоги від усіх українок і українців ЗСА й Канади. Тільки спільними силами зможемо здійснити цей амбітний і величавий задум на вічну славу нашому Господареві Ісусові Христові!

Звернення

Імена жертводавців будуть зазначені в документах храму-пам'ятника і навіки залишаться у вдячних серцях наступних поколінь.

Пожертви, завіщання, по бажання й листування просимо надсилати на таку адресу:

St. Andrew's Ukrainian
Ortodox Church,
15100 New Hampshire Ave.,
Silver Spring, Md. 20904.

Н.Н.

Літературний вечір, присвячений М. Хвильовому в Чикаґо

Заходами Об'єднання Українських Письменників „Слово", Українського Видавництва „Смолоскип" і 12-го Відділу УЗХ в Чикаґо влаштовано літературний вечір, присвячений Миколі Хвильовому з нагоди випуску 5-го тому його творів.

Голова 12-го Відділу УЗХ Орися Яремович відкрила вечір і привітала гостей і виконавців цього вечора—інж. Богдана Зінкевича, редактора і видавця „Смолоскипу" і редактора енциклопедії руху опору в Україні (що є тепер у підготові) і Марту Гарасовську, уже відому мистецьку рецитаорку.

Ред. Б. Зінкевич у своїй вступній доповіді підкреслив велике значення творів українських письменників, знищених большевиками, які були нам недоступні і недруковані на центральних землях України. Одним з них був М. Хвильовий, твори якого ще й дотепер заборонені в Україні.

Видавництво „Смолоскип" у спілці із Об'єднанням „Слово" видало досі чотири томи творів цього видатного письменника, а п'ятий том саме появився з друку і його можна було придбати на цьому вечорі.

Ред. Зінкевич подав короткий зміст трьох новель Хвильового „Арабески", „Ґазетяр", „Наречений", що їх з великою майстерністю і відчуттям відрецитувала Марта Гарасовська. Вона—справді великий і дуже своєрідний талант у цій ділянці мистецької експресії. Уродженка Чикаґо, з родини відомих тут церковно-громадських діячів Андрія і Орисі Гарасовських, вона формувала свій світогляд в українській школі, в рідній Церкві і українському Пласті. Після закінчення університетських студій працювала довший час в „Голосі Америки" у Вашінґтоні, а тепер, перебуваючи в Західній Німеччині, готується до докторату в Альбертському університеті в Канаді.

В зв'язку з виступом ред. Б. Зінкевича у Чикаґо, треба пригадати, що, як це особливо підкреслила п-і Яремович у своєму слові, він був єдиним на 300 чужоземних журналістів українцем, що одержав повну акредитацію на міжнародній конференції, присвяченій чорнобильській трагедії і ми повинні бути з цього приводу справді горді.

У музичній частині виступила піяністка Орися Покорна, яка виконала три композиції Шопена, що дуже підкреслювали настрій цього успішного вечора, який закінчився обдаруванням виконавців квітами і незвичайно щирою подякою голови УЗХ.

Решту вечора виконавці і гості провели при вині-каві і солодкім.

О. С.

НЕГРИТЯНСЬКИЙ ПАСТОР Джессі Джексон виступив у Гарвардському університеті з закликом до „фундаментальної зміни" політики Демократичної партії. В промові, названій „Моральні рішення в аморальному світі", пастор Джексон, невдалий претендент у Білий Дім у виборах 1984 року, назвав „грубою помилкою Демократичної партії" спробу виключити з партійної програми його, Джексона, політичні і соціяльні ідеї. Він заявив, що З'єднані Стейти повинні змінити систему охорони здоров'я, освіти і розподілення житла. Джексон критикував Адміністрацію Роналда Реґена, обвинувачуючи її у всіх бідах, — від тяжкого становища національних меншин до підтримки як він висловився, „фашистського режиму" в Південно-Африканській Республіці. За словами Джексона, негри відіграли велику ролю у недавніх виборах і це вони в значній мірі допомогли демократам знову завоювати більшість у Сенаті. При цьому пастор сказав, що негри підтримують його програму і тому Демократична партія не повинна б забувати про нього.

Зустріч із земляками

(З ПРИВОДУ КОНЦЕРТУ „ЖУРАВЛІ")

Неділя, 28-го вересня ц. р., в Торонто... Перед великою модерною залею „Конвеншен Гол" великий натовп людей. Одні входять до залі, займаючи свої місця, інші, яким не пощастило придбати квитки наперед, прийшли з надією, що можливо вдасться купити їх при касі. На жаль ні. На два концерти в той день квитки задовго до концертів були випродані.

Нарешті, по береги заповнена заля (1,300 місць) з хвилюванням очікує появи хору. Точно о год. 4-ій по полудні конферансьє А. Пашковський, що разом з Мистецькою комісією КУК доклали багато старань у підготові до успішного концерту, повідомив: „Пані і панове — хор „Журавлі". Здригнулась заля піднеслись з місць учасники, а бурхливі оплески перемінились у громову бурю. Це так зустрічало українське Торонто своїх давно вже через тяжкі обставини розлучених братів, які, не „стираючи своїх крилоньок", море перелетіли, щоб своєю піснею і українськими серцями запевнити своїх кровних братів й сестер, що „козацькому роду немає переводу!"

Програма концерту складалась з двох частин і 20 точок. Хор почав грімким „Реве та стогне Дніпр широкий". Наступила тиша, яка не тривала довго, бо розлилась, немов по бурхливому океані невмируща українська пісня, а по кожній- бурхливі щирі оплески. Очарована публіка слухає: думи, козацькі, гайдамацькі, чумацькі, побутові, жартівливі і народні українські пісні. Колосальна вокальна експресія заскакує слухачів, викликає у них сильне враження. Всі окремі твори виконані з надзвичайним відчуттям ритмічним і динамічним, з прецизною докладністю, яка характерезує професійні хори. Як чудово звучали голоси, що добували ефективні найнижчі звуки, які є в стані заспівати так званий бас-профундо. Ясний блиск тенорів рівноважив і прецизно зцілював хор, якого з великою насолодою можна було слухати без віддиху.

Хор співав твори Бортнянського, Веделя, Ніщинського, Лисенка, Воробкевича, Леонтовича, Коллеси та інших. Дуже доброю у „Журавлів" є технічна досконалість виконання всіх творів, а особливо характерна для хору — це єдність звучання і барви голосів, від ніжних до героїчних, що з'єднуються в один гармонійний спів. На тлі хору або окремо виступають (і багато їх) добрі солісти: С. Тицький, П. Пеленський, Р. Радзівонович, О. Дмитрик, Д. Боївка, Я. Юрчак, Ю. Рейт, М. Бліщ, В. Серкіз, С. Білянський, однак, перед ведуть солісти Марія Щуцька, сопрано, солістка Великого Театру в Лодзі, і Микола Конах-бас, які чудово виконали дует Одарки іКарася опери „Запорожець за Дунаєм". Концерт у цілому пройшов на високому мистецькому рівні, кінцевою піснею була „Закувала та сива зозуля" П. Ніщинського. Знаменитою була піяністка Анна Салій-Туз. Кульмінаційною точкою концерту були пісні „Виростеш ти, сину" сл. Симоненка, муз. Майбороди, і „Молітесь, братія" сл. Т. Шевченка, муз. Стеценка, коли публіка, повстававши з місць і спонтантними оплесками дугово злучилась із хором... Раптом усе затихло, ніби урвалось, а по обличчях багатьох покотились гарячі сльози. Це були сльози радости й горя, це був зов української крови!

Цілість програми проходила без жодних затримок і перебоїв, під вправною рукою диригента Романа Реваковича. На закінчення сцена вкрилась квітами, дарували їх різні молодіжні і мистецькі організації диригентові, солістам та акомпаньяторці. Довгими і щирими оплесками публіка викликала хор на „біс", але безуспішно. Причиною, мабуть було те, що в короткому часі хор мусів готуватися до другого виступу.

Українці Торонто дуже тепло й щиро прийняли виступ хору, а різні мистецькі ансамблі і товариства гостинно приймали членів хору, а другого дня під проводом голови Мистецької Ради відділу КУК мгр Оксани Бризгун-Соколик влаштували їм оглядини „українського" Торонто та зустріч з громадянством в залі Інституту св. Володимира спільною вечерею. Хористи спільним автобусом відвідали ряд церков, деякі українські установи, організації, редакції і школи. З захопленням вони оглянули онтарійський парлямент, де щиро вітав їх посол Ю. Шимко, а хор, заспівавши йому „Многая літа" визнав його своїм почесним членом.

Хор приняв у своєму бюрі Міської ратуші мейор А. Еглентон в асисті рідного міста В. Бойчука, якому хор також заспівав „Многая літа", а мейор розчулено признався, що це день його уродин. Хор відвідав суспільну опіку, Українсько-Канадську Галерію панства Шафранюків, пам'ятник Лесі Українки в Гай Парку, Український Культурний Центр на вул. Кристі, храм св. Володимира, кредитівку УНО тощо, де всюди його щиро вітали.

Члени хору подивляли всі великі досягнення українців, а вже не могли з дива вийти, коли побачили Дім для старших ім. І Франка під проводом невтомної організаторки і директорки Е. Пастернак у Міссісуага, яка по-королівськи їх приймала і обдаровувала. Співом „Многая літа" для старших, що живуть у цьому домі і кількома піснями витворилась ніколи для старших незабутня хвилина зустрічі з своїми рідними з-за моря.

На зустрічі в Інституті св. Володимира, якою проводила мґр Оксана Бризгун-Соколик, щирими словами і привітами пісень хор вітали тріо „Верховина" і хор „Ясмин" під керівництвом О. Глібович і дівочий хор „Веснівка" під керівництвом Квітки Зорич-Кондрацької, що подарували пам'ятки для диригента, солістів і акомпаньяторки.

Мистецька Рада КУК також подбала про те, щоб у короткому часі, ще перед відлетом „Журавлів" додому, вони вже одержали готові правдиві формою шаравари. Успіх концертів був великий, завдяки всебічній допомозі канцелярії відділу КУК та цілої української громади. Зустрічі були братньо-щирі. Довго розділені зійшлись діти одного народу далеко від рідного краю. Дружня атмосфера, взаємне пізнання і вирозуміння нашої долі свідчить, що зустрічі українців з різних вільних країн є потрібні і корисні.

Прощаючись з нашими українськими „Журавлями", ми дякуємо їм, що вони всупереч усім труднощам й перепонам своєю послідовною працею виростили таку чудову мистецьку „квітку на чужому полі". Щасти Боже у дальшій праці, а ми сподіваємомось в короткому часі зустрітись знову з ними.

В. Дідюк

Церква за кільчастими дротами

Нещодавно було відведено у „Свободі" дещо більше уваги у переповідженні розвитку Свято-Димитріївського поселення в Етобікоку, Торонто, яке постало 25 років тому. Воно і справді зродилося із „задумів та ідеї" творця цього поселення о. митрата Івана Татарина, який при відданій співучасті належно підібраних священослужителів створив це сучасне поселення, що в ньому центром була б церква із ім'ям богоугодника св. Димитрія.

І дійсно, під цю пору це відносно наймолодше віком поселення, що являє собою парохію із членством біля 1,000 родин, де всесторонні життя і діяльність не припиняються постійно пульсувати. Є тут українська католицька цілоденна школа із понад 400 учнями, окремий 16-поверховий дім для старших віком, де з 250 житлових приміщеннях живут українці. Свято-Димитріївське поселення—це окреме і своєрідне зосередження таких надбань, які гідні належного та особливого відзначення.

Переглядаючи канадську англомовну пресу, ми натрапили в одному із найпочитніших щоденників „Торонто Стар" знімок і окремий репортаж-огляд під заголовком: „Кільчастий дріт символізує церковну віґілію". Знімок зображує о. Тараса Лозинського, який і переповідає репортерові цього щоденника про причину, чому саме вхід до церкви св. Димитрія загороджений кільчастим дротом...

У короткому, але дуже добре умотивованому інтерв'ю о. Т. Лозинський зумів переповісти найосновніше, яке мало на меті з'ясувати чужомовним читачам— основу цієї сумної врочистости.

„Двері до наших церков забарикадовані. Вірні, які хочуть молитися, роблять це потайки, а священики носять щоденну робочу одежу. Від 1946 року, в якому Українську Католицьку Церкву позбавлено права існування, понад 4 мільйони її вірних визнавців перейшли „у підпілля", чи пак „катакомби" так само, як це робили перші християни. Отець Т. Лозинський поінформував репортера, що торжество із Богослуженнями і моліннями розпочалося ввечорі 6-го і триватиме безперервно до 7-го жовтня, але в дійсності воно закінчилось і кінці місяця.

Таким чином, у тутешній українській католицькій церкві св. Димитрія наша громада розпочала 24-годинну віґілію, щоб пригадати в'язнів і всіх тих віруючих, які не мають можливости вільно молитися у нашій батьківщині".

Ввечері, 6-го жовтня понад 300 осіб молилися вголос у церкві. Для громадян, їхніх Богослужб і молінь було символічно загороджено вхід до головної нави. Там за кількачастим дротом горіла свіча-велетень, що мала на меті переказати драма тично горіючу боротьбу із незгасаючим полум'ям надії, що наша Церква, переслідувана сучасним безбожницьким супостатом, переодоліє ці терпіння і буде знову вільною.

В середині церкви перед іконостасом розставлено великі портрети мучеників і тих ще живих борців, що страждають і боряться за свободу нашої Церкви у катакомбах... До речі буде згадати, що під час цих страдних торжеств було роздано чимало двомовних українсько-англійських брошур своїм і чужомовним відвідувачам.

Найбільш зворушливим під час Богослужби був момент, коли згадано 10-ох українських єпископів, замордованих у 1945 році совєтами. У відповідь на ймення кожного загинулого єпископа лунала хорова відповідь із сотень грудей: „Присутній!" (присутній поміж нами!).

Весь жовтень був призначений і відведений для цього торжества із моліннями за переслідуваних в Україні, а 30-го жовтня прийнято, як кульмінаційне завершення прошених молитов за всіх „в'язнів совісти", що порозкидувані по всій території цієї безбожної імперії усякого зла і лиходійства сучасному людству.

Так, церква наша перейшла у „катакомби", але найсутєвіше при цьому одне, що вона, не зважаючи на всякі нищівні і сатанівські затії і заборони з боку комуно-московського владування— існує.

Невимовно відрадно і радісно, що є ще люди з душею, характером і відвагою відстоювати по-лицарськи прадідівську Христову віру.

Ярослав Петрович

Криза...

(Закінчення зі стор. 2)

ють велику заборгованість. Отже режим стоїть перед серйозною проблемою зміни системи, інакше це сповільнить зброєння модерною технікою. Таку ситуацію повинні б використати західні демократії і допомогти поневоленим народам приспішити деколонізацію комуно-московської імперії.

Інша важлива справа — це зниження ціни і продукції нафти в Совєтському Союзі. Отже партія стоїть перед фундаментальним, остаточним рішенням. Реформа або поглиблення економічної кризи. Поліпшити таку ситуацію можна піднесенням видайности праці та збільшенням інвестиції в економіку Совєтського Союзу. Піднести продуктивність в поширеному алькоголізмі ледве чи вдасться. Торгівля не приносить доходу на інвестиції в промисловість, головно при великих видатках на мілітарні цілі. Залишається одно, а саме усунути дискримінаційну центральну контролю над економікою Совєтського Союзу. Знесення контролі було б початком реформи. Без такої зміни ця частина світу залишається назадницькою. Кількарічний господарський поступ був завдяки природним ресурсам, експлуатації робітників і технології, отриманої від західніх демократій. До поглиблення кризи причиняється також свідомість населення, що не дозволяє себе дискримінувати. Цікаво, що про найбільшу дискримінацію людини, людиною в Совєтському Союзі всі мовчать!

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

КАТЕРИНА (Костич) ЗУБАК член УНС Відд. 65-го ім. св. Володимира в Елізабеті, Н. Дж., померла 1-го вересня 1986 року на 87-му році життя. Нар. 1898 року в селі Посада, Сянок, Україна. Членом УНС стала 1926 року. Залишила у смутку сестру, троє внуків і двоє правнуків. Похорон відбувся 4-го вересня 1986 року на цвинтарі Ровзгилл у Линден, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

А. Смит, секр.

....

Мґр. РОМАН ГОЛОД, Член УНС Відд. 106-го ім. св. Миколая в Чикаґо, Ілл., помер 23-го травня 1986 року на 72-му році життя. Нар. 1914 року в Стрию Зах. Україна. Членом УНС стала 1970 року. Залишив у смутку братівАндрія і Степана з родинами і дальшу родину. Похорон відбувся 25-го травня 1986 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо — Парк Ридж, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

....

КАТЕРИНА ДУДОК, член УНС Відд. 337-го Т-ва Івана Франка в Балтимор, Мд., померла 27-го липня 1986 року на 80-му році життя. Нар. 1906 року в селі Любень Великий, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку мужа Михайла, дочку Марію Качанюк і синів Григорія, Василя і Романа з родинами, як теж 16 внуків і четверо правнуків. Похорон відбувся 30-го липня 1986 року на цвинтарі св. Михайла в Балтиморі, Мд.

Вічна Їй Пам'ять!

Остап Садовий, секр.

....

ІВАН МЕЛЬНИК, член УНС Відд. 155-го Т-ва „Запорозька Січ" в Перт Амбою, Н.Дж., помер 28-го серпня 1986 року на 60-му році життя. Нар. 8-го серпня 1926 року в Україні. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Катерину, дітей Михайла, Юрія і Дану. Похорон відбувся 2-го вересня 1986 року на церковнім цвинтарі у Вудбридж, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Лоренс, секр.

....

АНДРІЙ РОЙОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 158-го ім. Богдана Хмельницького в Брукліні, Н.Й., помер 18-го квітня 1986 року на 69-му році життя. Нар. 1916 року в Ню Йорку. Членом УНС став 1969 року. Залишив у смутку дружину Емілію, сина Олеся з дружиною Лесею, дочку Марту і троє внуків Оленку, Влодзя й Наталочку і ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 21-го квітня 1986 року на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

....

ОЛЕКСА ПАЛАЖІЙ, член УНС Відд. 245-го Т-ва „Запорозька Січ" в Трентоні, Н.Дж., помер 9-го вересня 1986 року на 71-му році життя. Нар. 1915 року в Трентоні, Н.Дж. Членом УНС став 1933 року. Залишив у смутку дружину Ольгу, доньку з мужем і троє внуків. Двох братів Івана, Андрія і сестру Розалію. Похорон відбувся 12-го вересня 1986 року на цвинтарі Св. Тройці в Трентоні, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Мартинець, секр.

....

БОГДАН ГОШОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 432-го в Торонто, Канада, помер 21-го липня 1986 року на 79-му році життя. Нар. 1907 року в Золочеві, Україна. Членом УНС став 1947 року. Залишив у смутку дружину Ірину і 2-ох синів. Похорон відбувся 23-го липня 1986 року на цвинтарі Парк Лон в Торонто, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

....

МИХАЙЛО ВЛОК, член УНС Відд. 383-го ім. свв. Петра і Павла в Бриджпорті, Па., помер 17-го квітня 1986 року на 76-му році життя. Нар. 1910 року в Бриджпорті, Па. Членом УНС став 1928 року. Залишив у смутку сім дочок, трьох синів, 20 внуків, 2-ох правнуків і сестру Аґнес Павлишин. Похорон відбувся 21-го квітня 1986 року на цвинтарі св. Авґустина в Кінґ оф Праша, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Й. Хома, секр.

....

АНАСТАЗІЯ МИХАЙЛИШИН, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаґо, Ілл., померла 25. липня 1986 р. на 62-му році життя. Нар. 9-го лютого 1924 року в селі Корениця, Україна. Членом УНС стала 1955 року. Залишила у смутку мужа Михайла, дочку Олю з мужем Клифом; дочку Марійку з мужем Романом і внуків Роксану і Павла; сина Володимира з дружиною Галиною; три сестри і брата. Похорон відбувся 31-го липня 1986 року на цвинтарі св. Отця Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Василь Семків, секр.

....

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 21-го ЛИСТОПАДА 1986 Р.

Пассейк, Н. Дж. Місячні збори 42-го Відд. Т-ва ім. Т. Шевченка, о год. 7-ій веч. в УНДомі при 237 Hope Ave. Просимо взяти чисельну участь. Є важні справи до полагодження. Приєднуйте нових членів до УНС. — В. Марущак, рек. секр.